

regler skal foretages omvurdering af en ejendom, såfremt ombygningsudgifterne på denne i et enkelt år har andraget over 2 000 kr. (eller der er sket tilkøb eller frasalg af areal), og da den finansielle betydning af kommissionsudkastets regel herefter skønnes at være meget lille, har man fundet det forsvarligt at blive stående ved de gældende let praktikable bestemmelser på dette punkt.

Et ubetinget krav om, at en fast ejendom skal ansættes til ejendomsskyldværdien, medfører i tilfælde, hvor der er indtruffet skade på ejendommen, og hvor der i anledning af den skete skade er udbetalt eller haves krav på erstatning i henhold til indgåede forsikringskontrakter, at erstatningsbeløbet kommer under formuebeskatning, uanset at det kun dækker en indtrådt værdiforringelse af ejendommen. For at undgå dette har man — i overensstemmelse med kommissionsudkastet — i sidste punktum foreslået, at der skal bortses fra sådanne forsikringsbeløb; men dette gælder dog kun, indtil der efter den skete skade har fundet en omvurdering sted. Reglen erstatter den i de årlige ligningslove, senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952 § 16, givne regel om, at ejeren af den skadelidte ejendom skal stilles, som om skade ikke var indtruffet.

Nr. 2. I henhold til den gældende statsskattelovs § 14 ansættes skibe efter deres salgsværdi. Som vejledning tjener særlig den sum, for hvilken de måtte være forsikret.

Efter kommissionsudkastet (§ 55, nr. 2, — bemærkningerne side 109) skulle skibe ansættes efter salgsværdien. Kommissionen udelod henvisningen til forsikringssummen, men det fremgår af bemærkningerne, at begrundelsen herfor er, at denne ville kunne være vejledende selv uden udtrykkelig lovbestemmelse derom. Kommissionen foreslog derimod som noget nyt efter norsk forbillede indført en bestemmelse om, at ligningsrådet for visse grupper af skibe fra år til år skulle kunne fastsætte tonnageværdier under hensyn til alder, størrelse og skibstype, hvilke værdier ville være at lægge til grund ved formueansættelsen, medmindre ligningsrådet på grund af særlige forhold skønnede, at en anden værdiansættelse var påkrævet. Denne regel er udeladt i nærværende lovforslag, idet man har anset det for uheldigt

ved en positiv lovbestemmelse at afskære ejerne af visse kategorier af skibe fra at påklage værdiansættelsen af skibene til landsskatteretten.

I perioder, hvori der ikke er betydelige udsving i anskaffelsessummerne for skibe, er det naturligt, at man i praksis accepterer en ansættelse af skibe til deres anskaffelsessum ÷ ordinære afskrivninger. Man har fundet det praktisk at fastslå dette princip i lovbestemmelsen, der iøvrigt foreskriver, at i tilfælde, hvor der er betydelige differenceer imellem en værdiansættelse af skibene efter førnævnte princip og salgsværdien, skal salgsværdien lægges til grund.

Nr. 3. I overensstemmelse med gældende praksis foreslås varelagre ansat til samme værdi, som benyttes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Herom henvises nærmere til bemærkningerne til § 7, stk. 1.

For landbrugsbeholdningers vedkommende gælder ifølge statsskattelovens § 12a, at en landejendoms beholdninger af afgrøde i sæd, hør, halm o. s. v. kun er formueskattepligtige, forsåvidt sådanne beholdninger overstiger, hvad der til enhver tid er forønden for at holde ejendommen i behørig driftstilstand. Denne regel udvides ved forslaget til også at angå andre beholdninger på en landbrugsejendom.

Nr. 4. Den tilsvarende regel i kommissionsudkastet (§ 55, nr. 4) var formuleret som følger:

„Maskiner, inventar og andet driftsmateriel, som efter reglen i § 6, nr. 6, kan gøres til genstand for skattefri afskrivning, ansættes til anskaffelsværdien efter fradrag af de skattefri afskrivninger, dog mindst til 25 pct. af anskaffelsværdien. Driftsmateriel, som fornyes over driften, ansættes til 50 pct. af anskaffelsesprisen“.

I udkastets bemærkninger siges om reglen følgende:

„For driftsmidler med særlig kort gennemsnitslevetid, som fornyes over driften, jfr. § 6, nr. 8, har man foreslået en værdiansættelse til 50 pct. af anskaffelsesprisen. Da driftsmidlerne udskiftes inden for et ganske kort åremål, må det antages, at der på tidspunktet for formueopgørelsen normalt vil foreligge værdier for mindst den nævnte del af anskaffelsessummen. For andre driftsmidler, herunder maskiner og inventar, er det i overensstemmelse med gældende praksis foreslået, at værdien